

Enric Jardí i Casany (Barcelona, 1924-1998)

Josep M. Mas i Solench

Va formar part del grup que vers l'any 1950 va fundar la Societat Catalana d'Estudis Jurídics, Econòmics i Socials de la qual després es va desprendre la Societat Catalana d'Estudis Jurídics. Sempre, però, va continuar vinculat a aquesta entitat i s'interessà pel seu desenvolupament. Advocat i doctor en dret, Jardí no es va limitar a l'exercici de la professió sinó que va dedicar la seva capacitat intel·lectual principalment a l'estudi de personatges destacats de la política i la cultura, la història d'entitats barcelonines, la història general del país i als moviments literaris i artístics de la Catalunya contemporània.

Assagista i historiador, és autor d'una cinquantena de llibres que no és possible relacionar en aquesta nota necessàriament breu i són de difícil classificació. Va escriure sobre història en general, com *Ciutat de les bombes*, *El desastre colonial i Catalunya* i *La nació i l'Estat* i va estudiar amb detall biografies com les d'Antoni Puigblanc, Francesc Cambó, el Dr. Robert, Folch i Torres, Eugeni d'Ors, Prat de la Riba, Pi i Sunyer, Francesc Macià, Puig i Cadafalch i Quim Borralleras.

Com a crític i historiador de l'art, va tractar temes de teoria i història:

Esquema d'una sociologia de l'art, Un altre Laocont, Reflexions sobre els límits de les arts plàstiques, El Noucentisme, Art i Poder, El cartellisme a Catalunya, Les arts plàstiques a Catalunya en el segle XIX, Història del Cercle Artístic de Sant Lluc, Història d'Els Quatre Gats, a més d'estudis específics sobre artistes: Gimeno, Jaume Mercader, Joaquim Mir, Josep Amat, Isidre Nonell, Pere Pruna, Togore o Torres García.

Hem de remarcar també la seva producció relacionada amb el dret com *Les doctrines jurídiques, polítiques i socials d'Enric Prat de la Riba*, obra publicada per l'Institut d'Estudis Catalans, i la insubstituïble *Història del Col·legi d'Advocats de Barcelona*.

A aquestes nombroses publicacions s'hi ha d'afegir encara les col·laboracions a diaris i revistes, des de *Miramar* i *Ariel*, de finals dels anys quaranta, quan iniciava la seva vocació d'escriptor, fins a les més recents de *Serra d'Or*. La seva signatura apareixia darrerament amb assiduïtat a les pàgines dels diaris *Avui* i *La Vanguardia*.

Enric Jardí havia aconseguit premis com el de Biografies Aedos, per la seva obra *El Dr. Robert i el seu temps*, el Pla, per *Història del Cercle Artístic de Sant Lluc*, el Raixa per *Les arts plàstiques a Catalunya en el segle XIX*, el President Companys per *Lluís Companys president de la Generalitat*, entre d'altres, i fou finalista dues vegades del premi Josep Ixart. Era membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts Sant Jordi i estava en possessió de la Insígnia de Sant Ramon de Penyaforç i la Creu de Sant Jordi. La seva bonhomia, la seva generositat intel·lectual i el seu tracte personal el feien especialment estimat per amics i companys.

El dia 21 d'octubre de 1998 ens deixava sobtadament per sempre, a l'edat de setanta-quatre anys. *Veræ amicitiae sempiternæ sunt*. El recordarem.